

Троянци-ты излѣзли изъ стѣны-ты си, и дошли да глядатъ машинж-тѣ, кои-то Грьци-ти были напра-вили. Глухи на съвѣты-ты на Лакоона, жрецъ Неп-туновъ, изльгани отъ вѣроломство-то на единъ за-бѣгнѣль Грѣкъ на имя Синонъ, тіи вкарали дрѣвеный конь въ града си, и като бѣхъ враты-ты имъ тврдѣ тѣсны, тіи съборихъ една чашь отъ стѣнж-тѣ, за да го прѣкарать. Прѣзъ нощь-тѣ по единъ даденъ знакъ, Синонъ отворилъ тѣрбуха на коня: юнаци-ти, кои-то бѣхъ вѣтрѣ, излѣзли; Грьци-ти, кои-то бѣхъ приближили мѣчешкомъ до самы-ты стѣны, навлѣзохъ въ града отъ дупкж-тѣ, кои-то Троянци-ти бѣхъ оттворили непрѣмысенно. Градъ-тѣ ся прѣдаде на пламъкъ и грабежъ. Старецъ Пріамъ загынѣль отъ рѣкж-тѣ на Пируса, Ахилевсовый сынъ, и цар-ство-то му ся съиспало.

Послѣдица отъ Троянскж-тѣ войнѣ.

Еней, отъ царскж Троянскж крѣвъ, сынъ Ан-хысовъ и Венеринъ, откаралъ на корабы-ты си остат-кы-ты на побѣдены-ты; Той отнесъль домашни-ти си богове, Палладіума или статуи-тѣ на Палладж, и отищъль та основаль у Италіја градъ Лавиніумъ, кой-то быде люлка на Албѣ и на Римъ. Грьцкы-ты князове, повече-то, были по-малко чести-ти. Начял-никъ-тѣ на прѣдпріятіе-то, Агамемнонъ, намѣриль си двореца оскврненъ отъ безчинія-та на Клитомнестра и Егиста, щеотовъ сынъ. Касандра, Пріамова дъ-щерка, злочеста пророчица, кои-то никога непослу-шили, напусто му обадила честь-тѣ, коя-то го чакала. Егистъ и Клитомнестръ удавали го въ двореца му. За това прѣстѣплениe отмѣстиль сльдѣ малко Орестъ, кой-то избѣгнѣль отъ туй кланіе, и кой-то ся врь-